

Examining the Korban Tamid

1. תלמוד בבלי מסכת ערכין דף יג.:

מתני' אין פוחתין משה טלאים המבוקרין בלשכת הטלאים כדי לשבת ולימים טובים של ראש השנה ומוסיפין עד עולם...
גמ' תמידין ומוסיפין טובא הוו תנא בעלמא קאי ואתמידין לחודיה קאי ומאי כדי לשבת ולימים טובים סימנא בעלמא וה"ק אין פוחתין משה טלאים המבוקרים בלשכת הטלאים ארבעה ימים קודם שחיטה ומני בן בג בג היא דתניא בן בג בג אומר מנין לתמיד שטעון ביקור ארבעה ימים קודם שחיטה ת"ל תשמרו להקריב לי במועדו ולהלן הוא אומר והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה מה להלן טעון ביקור ארבעה ימים קודם שחיטה אף כאן טעון ביקור ארבעה ימים קודם שחיטה

2. תלמוד בבלי מסכת פסחים דף צו עמוד א, לשיטת רש"י ותוס'

משנה: מה בין פסח מצרים לפסח דורות פסח מצרים מקחו מבעשור...
מנא לן [דמקחו מבעשור רק בפסח מצרים]? דכתיב +שמות יב+ דברו אל כל עדת ישראל לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו - זה מקחו מבעשור ואין פסח דורות מקחו מבעשור.

אלא מעתה +שמות יב+ והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה - הכי נמי זה טעון ביקור ארבעה ימים קודם שחיטה ואין אחר טעון ביקור? והתניא, "בן בג בג אומר מניין לתמיד שטעון ביקור ארבעה ימים קודם שחיטה? שנאמר תשמרו להקריב לי במועדו, ולהלן הוא אומר והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר, מה להלן טעון ביקור ארבעה ימים קודם שחיטה אף כאן טעון ביקור ארבעה ימים קודם שחיטה!" שאני התם דכתיב תשמרו [אז יש לזה מקור בפני עצמו לחיוב בדיקה, ופסח דורות נתמעט מבדיקה], ופסח דורות נמי [בעי ביקור דהא] הכתיב +שמות יג+ ועבדת את העבדה הזאת בחדש הזה שיהו כל עבודות חדש זה כזה. אלא ההוא הזה [דביקור, למעוטי מאי?] למעוטי [רק] פסח שני דכוותיה [ללמד דלית ביה ביקור].

3. רש"י מסכת פסחים דף צו עמוד א 'דכוותיה'

"הזה" דגבי מקחו מבעשור - על כרחיך למעוטי פסח דורות אתא, דאילו למעוטי שני, - לא איצטריך, דהא אימעט מהאי "הזה" דגבי ביקור, ומימעט מביקור ארבעה ימים וממקח עשור, דתרוייהו משתמע מההוא קרא, ד"למשמרת" משמע ביקור ומקח, ואידך "הזה" ממעט פסח דורות ממקח בעשור, אבל מביקור ארבעה ימים לא ממעט ליה, אם לא הפרישו מבעשור - יבקר שנים ושלושה טלאים מבעשור, ובשעת שחיטה יקח אחד מהן.

4. תלמוד בבלי מסכת מגילה דף כט עמוד ב

על השקלים מנלן אמר רבי טבי אמר רבי יאשיה דאמר קרא +במדבר כ"ח+ זאת עלת חדש בחדשו אמרה תורה חדש והבא קרבן מתרומה חדשה, וכיון דבניסן בעי אקרובי מתרומה חדשה קדמינן וקרינן באחד כי היכי דליתו שקלים למקדש. כמאן? דלא כרבן שמעון בן גמליאל, דאי רבן שמעון בן גמליאל האמר שתי שבתות, דתניא שואלין בהלכות הפסח קודם לפסח שלשים יום רבן שמעון בן גמליאל אומר שתי שבתות? אפילו תימא רבן שמעון בן גמליאל - כיון דאמר מר בחמשה עשר בו שולחנות יושבין במדינה ובעשרים וחמשה יושבין במקדש משום שולחנות קדמינן וקרינן

5. רש"י מסכת שבועות דף י עמוד ב

תמידים שלא הוצרכו לצבור - שלקחום ממעות תרומת הלשכה ותנן (ערכין דף יג) אין פוחתין משה טלאים המבוקרין בלשכת הטלאים וכשמגיע ר"ח ניסן לא היו מקריבין שוב קרבנות צבור ממעות התרומה של אשתקד

6. רש"י מסכת מנחות דף עט עמוד ב

ענין אחר: מ"ר ז"ל שלא הוצרכו לציבור שאבדו והפריש אחרים תחתיהם ואח"כ נמצאו

7. ספרא ויקרא - דבורא דנדבה פרשה ג:יב

תמים יקריבנו, תמים יקדישנו. רבי יוסי אומר תמים יקריבנו ויקריבנו. אמר ר' יוסי שמעתי בשוחט תמיד בשבת שאין מבוקר חייב חטאת ויביא תמיד אחר

8. תוספות מסכת סוכה דף מב עמוד א

שאינו מבוקר כהלכתו - ואפ"ל נמצא תם משום דטעון ביקור ד' ימים קודם שחיטה דפרק מי שהיה טמא יליף לה מפסח בגזרה שוה.

9. מלב"ם פר' ויקרא

כתוב שני פעמים תמים יקריבנו. ולמה כפל דבריו. אמר בספרא שהשני בא להורות שתמים יקדישנו, שמ"ש בעולת צאן תמים יקריבנו פי' יקדישנו... והגם שגם זה ידענו מפ' אמור שאסור להקדיש בעל מום... יש הבדל בין השלילה ובין החיוב. כי כשאומר כל אשר בו מום לא תקריבו בשלילה הוא רק בודאי מום והספק מותר, אבל כשאומר תמים יקריבנו בחיוב צריך שידע בודאי שהוא תמים והספק אסור, וצריך לבדוק אחר מומין קודם ההקדש. ודעת ר' יוסי שמ"ש תמים יקריבנו הוא ההקרה למזבח, וקמ"ל שצריך שידע בשעת הקרבה שהוא תמים, ואם לא ידע בודאי ע"י בקור אף שנמצא אח"כ שהיה הקרבן תמים בכ"ז הוא פסול. ומ"ש דלר' יוסי פסול אף שנמצא תמים כן פי' התוס' (בסוכה דף מ"ב) דבנמצא בע"מ פשיטא כמ"ש במשנה דפסחים (דף עא).

10. רמב"ם הלכות תמידין ומוספין א:ט

אין פוחתין משהו תלמים המבוקרין בלשכת הטלמים שבמקדש, ויהיו מוכנים קודם יום הקרבה בארבעה ימים, ואע"פ שהיו מבקרין אותו מתחילה לא היו שוחטין את התמיד עד שמבקרין אותו שניה קודם שחיטה לאור האבוקות

11. רמב"ם הלכות שגגות ב:י

השוחט את הפסח ביום ארבעה עשר שחל להיות בשבת...[ו]נמצא בעל מום או שהיתה טריפה גלויה הרי זה חייב חטאת מפני שהיה לו לבדוק ואחר כך ישחוט, וכן כל כיוצא בזה.

12. מלב"ם פר' ויקרא

והרמב"ם אע"ג שהביא (בפ"א מה' תו"מ) דתמיד טעון בקור ד' ימים, בכ"ז לא הביא (בפ"ב מה' שגגות) דהשוחט תמיד שאינו מבוקר אף שנמצא תמים יהיה חייב חטאת. וכבר תמה בזה בכפת תמרים שם. ונראה שדעתו דת"ק שדריש תמים יקדישנו חולק על ר' יוסי. והגם שבתוספתא (פ"ה דפסחים) איתא א"ר יוסי שמעתי שהשוחט תמיד שאינו מבוקר חייב שנאמר תמימים יהיו לכם, כשהם מבוקרים תמידין. כשאינם מבוקרים אינם תמידין, ע"כ לדידך צריך תרי קראי חד למצוה וחד לעכב. ולא ס"ל כבן בג בג דילף דתמיד טעון בקור מפסח מצרים כמ"ש במכלתא (פ' בא) ובפסחים (דף צו) וא"כ לדידך לא ס"ל כר' יוסי:

13. תלמוד בבלי מסכת בבא קמא דף פב עמוד ב

תנו רבנן כשצרו בית חשמונאי זה על זה היה הורקנוס מבפנים ואריסטובלוס מבחוץ ובכל יום היו משלשים להם בקופה דינרין והיו מעלים להם תמידין

14. תוספות מסכת ערכין דף יח עמוד ב

הק' הרב שמואל בן הרב אלחנן ל"ל קרא תיפוק ליה מסברא דאלת"ה היאך נמצא תמידין כשרין לר"ה שאם נולד קודם ר"ה מיד כשנכנס ר"ה בן ב' שנים הוא ואנו כבש בן שנה בעינן לתמידין ואם הוא נולד יום ר"ה מחוסר זמן הוא

Examining the Korban Pesach

15. מכילתא דרבי ישמעאל בא - מסכתא דפסחא פרשה ג

בעשור לחדש הזה ויקחו. אין לי אלא עשירי שהוא כשר ללקיחה ארבעה עשר מנין אמרת ק"ו ומה עשירי שאינו כשר לשחיטה כשר ללקיחה. י"ד שהוא כשר לשחיטה אינו דין שיהא כשר ללקיחה. י"ג מנין אמרת ק"ו ומה אם עשירי שאינו קרוב לשחיטה כשר ללקיחה י"ג שהוא קרוב לשחיטה אינו דין שיהא כשר ללקיחה וה"ה לאחד עשר לשנים עשר:

Rashi

פסח מצרים	פסח דורות	פסח שני	מקחו מבעשור
Yes	ויקחו of הזה - No	ביקור of הזה - No	
Yes	Yes	ביקור of הזה - No	ביקור ד' ימים

16. תלמוד בבלי מסכת פסחים דף צו עמוד א, לשיטת רמב"ם ע"פ מרכבת המשנה הל' ק"פ י

אלא מעתה והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה - הכי נמי זה טעון ביקור ארבעה ימים קודם שחיטה ואין אחר טעון ביקור? והתניא, "בן בג בג אומר מניין לתמיד שטעון ביקור ארבעה ימים קודם שחיטה? שנאמר +במדבר כח+ תשמרו להקריב לי במועדו, ולהלן הוא אומר והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר, מה להלן טעון ביקור ארבעה ימים קודם שחיטה אף כאן טעון ביקור ארבעה ימים קודם שחיטה!" שאני התם דכתיב תשמרו [אז יש לזה מקור בפני עצמו לחיוב בדיקה, ופסח דורות נתמעט מבדיקה]. ופסח דורות נמי [ליבעי ביקור דהא] הכתיב +שמות יג+ ועבדת את העבדה הזאת בחדש הזה שיהו כל עבודות חדש זה כזה [ו'הזה' דביקור יהיה למעט קרבן תמיד]! אלא ההוא הזה [דביקור] למעוטי פסח שני [כולל פסח דורות, דג"כ הוי 'שני' לענין פסח מצרים] דכוותיה [ומ"מ תמיד בעי ביקור].

Rambam

פסח מצרים	פסח דורות	פסח שני	מקחו מבעשור
Yes	ויקחו of הזה - No	ביקור of הזה - No	
Yes	ביקור of הזה - No	ביקור of הזה - No	ביקור ד' ימים

17. משנה מסכת פסחים פרק ו משנה ו

שחטו ונמצא בעל מום חייב

18. רש"י מסכת פסחים דף עא עמוד ב

שחטו ונמצא בעל מום חייב - דשוגג הוא ולא אנוס, דהוה ליה לבקוריה.